

GŁOS KALISKI

PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK IV

PONIEDZIAŁEK DNIA 6 WRZESNIA 1948 ROKU

Nr. 244 (1179)

Rezolucja Plenum KC PPR

w sprawie odchylenia prawicowego i nacjonalistycznego w kierownictwie Partii, jego źródeł i sposobów jego przewyciężenia

1 Plenum czerwcowe ujawniło w pełni istnienie prawicowego odchylenia ideologicznego, którym dotknięta jest część kierownictwa partii. Odchylenie to znalazło wyraz w referacie tow. Wiesława, który za wierał fałszywą, antylenińską ocenę prześlóży polskiego ruchu robotniczego. Wbrew poprzedniej walce PPR z oportunistem, szowinizmem i socjaldemokratyzmem PPS, referat tow. Wiesława, wygłoszony bez uzgodnienia z Biurem Politycznym, stanowi faktyczną kapitulację ideologiczną przed nacjonalistycznym tradycjami PPS.

Obstając uparczywie przy swoich fałszywych poglądach wbrew jednomyślnym pozycjom wszystkich pozostałych członków Biura Politycznego, tow. Wiesław, a po nim solidariści z nim tow. tow. Kłiszko, Bieńkowski i inni dopiero pod naporem przebiegu Plenum KC zgodził się formalnie z krytyczną oceną referatu tow. Wiesława, nikt z nich jednak nie przeprowadził wówczas szczerzej i konsekwentnie samokrytyki, ograniczając się do połowicznych i zagmatwanych sformułowań. Mimo prób przedstawienia wystąpienia tow. Wiesława, na czerwonym Plenum KC jako przypadkowego poślizgnięcia, dalszy bieg wypadków udowodnił, że nie był to fakt ani oderwany, ani odosobniony. W okresie narastania kryzysu jego słowiańskiego tj. w kwietniu i maju br. tow. Wiesław ujawnił pojednawczy stosunek do kierownictwa KPP.

Po ogłoszeniu rezolucji Biura Informacyjnego tow. Wiesław nie był swego negatywnego stosunku do tej części rezolucji, która omawiała programowe zagadnienia socjalistycznej przebudowy rolnictwa i sprawę walki z wzywkami chłopskich mas pracujących przez kapitalistyczne elementy wsi.

2 Wbrew oświadczeniu t. Wiesława, złożonemu przedstawicielom Biura Politycznego w dniu 12 sierpnia rb., że rozbieżności między nim, a reszłą Biura Politycznego mają charakter wyłącznie taktyczny, stwierdził, że rozbieżności te mają charakter zasadniczy i ideologiczny i wynikają z czterech głównych źródeł: z niezrozumienia istoty ideologicznej treści stosunków między krajami Demokracji Ludowej a ZSRR i przydującej roli WKP(b) w międzynarodowym froncie walki przeciwko imperializmowi z dużych nawaństw nacjonalistycznych, z nieprzezwyciężonych i wciąż odradzających się koncepcji socjaldemokratycznych i wreszcie z dążenia do odsuwania walki z elementami kapitalistycznymi, żerującymi na wyzysku biednego i średniozamożnego chłopstwa, co faktycznie prowadziło do ugody z nimi.

Tego rodzaju postawa jest bezspornym odstępstwem do marksizmu-leninizmu, sprzeczna jest z założeniami rewolucyjnej ideologii PPR i jest wyrazem naporu obcej, drobnomieszczańskiej ideologii. Tow. Wiesław, podobnie jak po Plenum czerwcowym wyraził gotowość formalnego podporządkowania się rezolucji Biura Informacyjnego i stanowisku Biura Politycznego, nie przeprowadzała merytorycznej rewizji swego z gruntu fałszywego stanowiska.

3 Wobec stwierdzenia odchylenia prawicowego w kierownictwie PPR, które reprezentuje sekretarz generalny partii, staje się koniecznym przeanalizowanie w tym świetle poszczególnych etapów rozwoju PPR, aby na drodze krytycznej analizy oddzielić twórczy, płodny i rewolucyjny dorobek ideologiczny PPR i jej cenne praktyczne i teoretyczne wkłady do dzieł polskiego ruchu robotniczego i historii narodu polskiego od należałości oportunistycznych i nacjonalistycznych.

4 PPR powstała i wyrosła w ogniu walki z faszystowskim najazdem, z rodzimą reakcją, z nacjonalizmem i szowinizmem, z międzynarodowym imperializmem.

PPR wyrosła i okrzepła w walce o wyzwolenie narodowe, które łączyło się nierozdzielnie z wyzwoleniem społecznym mas pracujących, ze zwycięstwem rewolucyjnych sił w narodzie, ze zwycięstwem polskiej klasy robotniczej, ze zwycięstwem solidarności międzynarodowej z siłami socjalizmu i postępu, których uosobieniem był Związek Radziecki i wyzwolenie Armii Czerwonej oraz z walką partii komunistycznych we wszystkich krajach.

W ogniu tej walki powstały zręby organizacyjne PPR w oparciu o najbardziej bojowe, rewolucyjne i szczerze niepodległościowe elementy, przede wszystkim zaś w oparciu o rewolucyjne kadry KPP, przeniknięte bezgranicznym poświęceniem dla sprawy wyzwolenia klasy robotniczej i narodu, przeniknięte duchem głębokiego internacjonalizmu i solidarności z krajem zwycięskiego socjalizmu — ZSRR i z wszystkimi rewolucyjnymi siłami w świecie.

5 W okresie od listopada 1943 r. do sierpnia 1944 r. walka z hitleryzmem weszła w fazę rozstrzygającą. Róśl autorytet PPR jako czołowego rzeźnika realizacji rewolucyjnego programu narodo-wyzwoleńczego w sojuszu z ZSRR. Krajowa Rada Narodowa grupowała wokół siebie reprezentacje najbardziej postępowych sił narodu. Cała zjednoczona reakcja, zdając sobie sprawę, że toczy się decydująca walka o charakter przyszłej władzy w wyzwolonej Polsce, i o jej treść klasową rozpełtała w tym okresie przy poparciu niemieckiego okupanta wścieklą nagonkę przeciw PPR, zmierzając do całkowitej izolacji i złamania partii. W tym niełatwym okresie w części kierownictwa PPR ujawniły się wahania, później zaś błędne tendencje, które zmierzały faktycznie do znieszczenia koncepcji KRN, do zblokowania z CKL-em (Centralny Komitet Ludowy) i w konsekwencji do wycofania się z pozycji kierowniczej roli klasy robotniczej w walce o władzę państwową.

Te fałszywe kapitulackie tendencje lansowane były początkowo przez t. Bieńkowskiego, później zaś w kierownictwie partii przez t. t. Kowalskiego i Loge-Sowińskiego, przy czym zostały one w ostatniej fazie poparte przez sekretarza generalnego partii tow. Wiesława.

Te fałszywe kapitulackie tendencje lansowane były początkowo przez t. Bieńkowskiego, później zaś w kierownictwie partii przez t. t. Kowalskiego i Loge-Sowińskiego, przy czym zostały one w ostatniej fazie poparte przez sekretarza generalnego partii tow. Wiesława.

Z tego punktu widzenia wymagają analizy poszczególne okresy w rozwoju PPR, szczególnie od listopada 1943 r.

Komunikat o wynikach obrad Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Partii Robotniczej

WARSZAWA (PAP). — W dniach od 31 sierpnia do 3 września rb. obradowało w Warszawie rozszerzone Plenum KC PPR z udziałem sekretarzy wojewódzkich. Plenum wysłuchało referatu tow. Bolesława Bieruta „O odchyleniu prawicowym i nacjonalistycznym w kierownictwie partii i o sposobach jego przewyciężenia”. W dyskusji nad referatem zabierało głos 38 mówców. W wyniku dyskusji została przyjęta jednomyślnie przez Plenum KC rezolucja. Przed przyjęciem rezolucji — tow. Władysław Gomułka (Wiesław) wyraził całkowitą zgodę z jej treścią i przeprowadził merytoryczną samokrytykę, zmierzając do rewizji jego dotychczasowego, z gruntu błędnego stanowiska.

Następnie Plenum wysłuchało referatu tow. H. Minca „O BIEŻĄCYCH ZADANIACH PARTII W ZAKRESIE POLITYKI GOSPODARCZEJ I SPOŁECZNEJ NA WSI”. W wyniku wyczerpującej dyskusji Plenum KC przyjęło jednomyślnie rezolucję w tej sprawie.

Plenum KC postanowiło jednomyślnie zwolnić tow. Władysława Gomułkę (Wiesława) z obowiązków sekretarza generalnego KC PPR. Plenum KC PPR powołało jednomyślnie na stanowisko sekretarza generalnego KC PPR tow. Bolesława Bieruta. Plenum KC jednomyślnie dokooptowało do Biura Politycznego KC PPR tow. Franciszka Jóźwiaka (Witolda). Materiały z obrad Plenum KC zostaną opublikowane w prasie.

Komunikat o krajowej naradzie aktywu PPR

W poniedziałek, 6 września o godz. 13.00 odbędzie się w Warszawie w sali przy Al. Wyzwolenia krajowa narada aktywu PPR z udziałem sekretarzy powiatowych partii. Wyniki obrad ostatniego Plenum KC PPR referuje sekretarz generalny KC PPR, tow. Bolesław Bierut. Na naradzie wystąpi również tow. Wł. Gomułka (Wiesław).

Robert Schuman utworzył rząd

złożony ze zdecydowanych wrogów klasy robotniczej

PARYŻ PAP. W niedzielę we wczesnych godzinach rannych premier Robert Schuman utworzył nowy rząd francuski i przedstawił członków gabinetu prezydentowi republiki Vincent Auriol.

Skład nowego rządu jest następujący: Premier i minister spraw zagranicznych — Robert Schuman (ruch republikańsko-ludowy).

Wicepremier i minister dla spraw ONZ — Andre Marie (radykał).

Minister sprawiedliwości — Robert Lecourt (MRP).

Minister finansów i gospodarki — Christian Pineau (socjalista).

Minister obrony narodowej — Rene Mayer (radykał).

Minister spraw wewnętrznych — JULES MOCH (socjalista).

Minister posiadłości zamorskich — Paul Coste-Floret (MRP).

Minister wychowania publicznego — Tony Revillon (radykał).

Minister pracy — Daniel Mayer (socjalista).

Minister rolnictwa — Pierre Pflimlin (MRP).

Minister robót publicznych i komunikacji — Henri Queuille (radykał).

Minister odbudowy — Rene Coty (niezależny republikanin).

Minister handlu i przemysłu — Robert Lacoste (socjalista).

Minister dla spraw b. kombatanów — Jules Catoire (MRP).

Minister zdrowia — Pierre Schneider (MRP).

Rozwój wypadków historycznych, działalność PKWN i rządu tymczasowego całkowicie potwierdziły słuszność koncepcji KRN i zadokumentowały bankructwo wszystkich tendencji kapitulackich w partii. Tendencje te były wyrazem niewiary w siły klasy robotniczej, ulegania wściektemu naporowi reakcji i drobnomieszczaństwa, zamast prze wodzenia masom pracującym.

6 Po wyzwoleniu, sprzeczność, które powstały w kierownictwie partii, uległy zatarciu. W okresie 1945—1947 wrogie siły klasowe występowały w Polsce w najbardziej czynnej i odrażającej postaci band terrorystycznych, agentów obcego proniemieckiego imperializmu anglosaskiego, restauratorów przedwrześniowych rządów obszarniczokapitalistycznych. Wykładnikiem tych sił był również Mikołajczyk i przywódca WRN. Walka ta zastrzała czujność i aktywność klasy robotniczej i konsolidowała partię.

W obliczu wroga, który zmierzał do przywrócenia władzy obszarników i wielkich kapitalistów, kierownictwo PPR, uzupełnione przez przybyłych z emigracji wraz z 1-szą armią działaczy robotniczych, odzyskało swą zwartość i przeżność polityczną.

Na ten okres, któremu towarzyszy gwałtowny wzrost liczby partii i rozwój jej działalności politycznej, przypada realizowanie podstawowych zadań demokracji ludowej w zakresie reform społeczno-gospodarczych jak Reforma Rolna i nacjonalizacja przemysłu, przebudowa aparatu państwowego i rozgromienie podziemia terrorystycznego oraz mikołajczykowskiej reakcji. W tej pracy tow. Wiesław, pracując w tym zakresie solidarnie z całym kierownictwem, położył niewątpliwie wielkie zasługi.

W tym okresie, szczególnie na I-szym zjeździe, odbywało się dalsze krystalizowanie się oblicza partii. Partia zapuściła głębokie korzenie w masę. Poczyniono też duży krok naprzód w walce z lewactwem i sekularstwem, które pozostały w spadku po KPP. Równocześnie zaznaczyły się już wówczas pewne ujemne i niebezpieczne tendencje, które jaskrawiej uwidoczniły się dopiero w następnym okresie, a mianowicie tendencje do takiego oświetlenia demokracji ludowej w Polsce, które zawierało skłonność do pominięcia lub nieuwypuknięcia prawdy, że polska droga do socjalizmu jest tylko odmianą ogólnej drogi do socjalizmu, odmianą opartą na doświadczeniach budownictwa socjalizmu w ZSRR z uwzględnieniem nowych możliwości historycznych i specyficznych warunków rozwoju historycznego Polski.

Tego rodzaju akcenty wynikały z tych samych źródeł, z których wypływało nieprzezwyciężone do końca odchylenie prawicowo-nacjonalistyczne w okresie luty — lipiec 1944 r., wyrastały z zaścianowości narodowej, z nacisku ciężących jeszcze przesądów nacjonalistycznych, z wpływów, które osłabły w praktyce postawę internacjonalistyczną i szły w parze z wstydliwym odgrazaniem się od rewolucyjnych klasowych i internacjonalistycznych tradycji KPP.

7 Następnym okresem, którego początek łączy się w polityce wewnętrznej z rozbięciem obozu reakcji i ucieczką Mikołajczyka, zaś w po

(Dokończenie na str. 2-ej)

W niedzielę o godzinie 5 popołudniu, nowy rząd zebrał się na pierwsze posiedzenie.

PARYŻ PAP. W paryskich kołach politycznych podkreślają, że przed nowym rządem stoją te same trudne zadania gospodarcze, z którymi nie mógł się uporać rząd premiera Andre Marie. Ceny artykułów pierwszej potrzeby we Francji wciąż wrażliwa. Tak np.: ceny mięsa w Paryżu i w większych miastach wzrosły o około 30 proc. w ciągu miesiąca sierpnia. Poza tym pod koniec roku budżet francuski będzie wykazywał deficyt sięgający 80 miliardów franków. Rząd Schumana będzie musiał wydatnie zwiększyć podatki, żeby pokryć ten deficyt.

REZOLUCJA PLENUM KC PPR

w sprawie odchylenia prawicowego i nacjonalistycznego w kierownictwie Partii, jego źródeł i sposobów jego przewyciężenia

(Dokończenie ze str. 1-ej.)

litoye wewnętrznej z rozbiorem obozu reakcji i ucieczką Mikołajczyka, zaś w polityce międzynarodowej z utworzeniem Biura Informacyjnego, jako formy koniecznej koordynacji wszystkich sił rewolucyjnych w organizowaniu kontrofensywy przeciw amerykańskiemu imperializmowi, cechuje reaktywowanie się odchylenia prawicowego w partii, a w szczególności nasilenia tendencji prawicowych w postawie tow. Wiesława. Ilustrują to między innymi następujące fakty:

- a Niechętny stosunek tow. Wiesława do powołania Biura Informacyjnego.
- b Nastawienie na automatyzm rozwoju demokracji ludowej bez zaostrenia walki klasowej, szczególnie na wsie, co sprzyjało faktycznie umacnianiu się elementów kapitalistycznych. (między innymi udostępnienie stacji maszynowych bogaczom wjejskim na równych warunkach z biedotą).
- c Nasilenie tendencji do realizowania jednej organizacji „z całą PPS” bez eliminowania prawicy, wpełzanie w kompromisowość ideologiczną w akcji zjednoczeniowej z PPS, zamykanie oczu na niebezpieczeństwa odchylenia nacjonalistycznych i oportunistycznych w przyszłej Zjednoczonej Partii.
- d Patronowanie uprawianej przez tow. Bieńkowskiego oportunistycznej i eklektycznej polityce kulturalnej.
- e Niewłaściwy, sprzeczny z leninowskimi zasadami budownictwa partyjnego stosunek tow. Wiesława do zasad kołegialności kierownictwa, drażliwość i niepartyjny stosunek do krytyki, brak wszelkiej samokrytyki.

Ostra recydywa prawicowego odchylenia w partii nastąpiła właśnie w tym okresie za ostrzeżenia się walki klasowej i wejścia jej w nową fazę.

W miarę realizacji podstawowych reform społeczno-politycznych mieszczących się w ramach demokracji ludowej, kraje demokracji ludowej przechodzą do zadań zmierzających do realizacji socjalizmu, które wymaga ją dalszego zaostrenia i pogłębienia walki klasowej.

Równocześnie zaś staje się jasnym, że realizacja socjalizmu w krajach demokracji ludowej może być osiągnięta jedynie na drodze coraz ściślejszego współdziałania z ZSRR zaś obrona suwerenności tych krajów przed zakusami imperializmu amerykańskiego wymaga na tle zaostrej się sytuacji międzynarodowej również coraz ściślejszego współdziałania z ZSRR i innymi krajami demokracji ludowej.

W tych warunkach narasta szybko nowe podstawowe przeciwieństwo między siłami kapitalistycznymi z jednej strony, które chcą „zamrożenia” obecnego układu sił klasowych (w oczekiwaniu na korzystniejszą dla siebie konstelację), które pragną „stabilizacji” na podstawie zachowania elementów kapitalistycznych w ustroju demokracji ludowej, licząc na ich przegnoślenie i na samorodz two kapitalistycznej gospodarki drobnotowarowej, a tymi siłami klasowymi z drugiej strony, które pragną dalszego narastania elementów socjalistycznych kosztem — wypierania i likwidowania elementów kapitalistycznych (klasa robotnicza sprzymierzona z biednym i średnim chłopstwem).

W takich właśnie warunkach zaostrej się na szerszej platformie walki klasowej pod naporem żywiołów drobniomieszczan-

skich nastąpiła recydywa prawicowego odchylenia w partii.

8 Wypadki jugosłowiańskie stały się również bodźcem dla wystąpienia czerwcowego t. Wiesława. Jeśli się powiąże wypadki z ostatnich trzech miesięcy (stosunek do sprawy jugosłowiańskiej, wystąpienie na Plenum czerwcowym, niepartyjny stosunek do krytyki Biura Politycznego, wypowiedzi t. Wiesława w rozmowach przeciwko rezolucji Biura Informacyjnego) z faktami świadczącymi o odchyleniu prawicowym i nacjonalistycznym w poprzednich okresach, staje się bezspornym, że nie są to odosobnione i przypadkowe zjawiska. Mimo wewnętrznych sprzeczności i wahań stanowią one system poglądów prawicowych i nacjonalistycznych, który na przestrzeni blisko 5 lat raz po raz występuje w życiu partii jako odchylenie, godzące w podstawowe założenia marksizmu-leninizmu i w najlepsze tradycje polskiego rewolucyjnego ruchu robotniczego.

Niezrozumienie istotnej ideologicznej treści stosunków między krajami demokracji ludowej a ZSRR, które przebiegało w linii postępowania tow. Wiesława, wyrządza poważną szkodę interesom Polski, osłabiając jej pozycję polityczną.

Bez całkowitego rozbięcia tego antymarksistowskiego systemu poglądów, bez pełnej likwidacji prawicowego i nacjonalistycznego odchylenia, które w konsekwencji mogłoby zepchnąć partię na manowce awanturnictwa kapitulacji ideowej i katastrofy narodowej, PPR nie zdoła zrealizować jednolitej klasy robotniczej na słusznych marksistowsko-leninowskich zasadach, nie zdoła rozwiązać stojących przed nią historycznych zadań budowania Polski Socjalistycznej i wysunięcia Polski na jedno z czołowych miejsc w międzynarodowym froncie walki o wolność i postęp.

Toteż cała partia winna wypowiedzieć temu odchyleniu prawicowemu i nacjonalistycznemu, jak również pojedynczemu doń stosunkowi, zdecydowaną i bezkompromisową walkę.

9 Warunkiem przywrócenia partii jej pełnej zwartości i wzmocnienia jej siły i preżności politycznej jest nie tylko przewyciężenie prawicowego odchylenia, lecz także twarda i konsekwentna samokrytyka we wszystkich ogniwach partii, nie wyłączając kierownictwa.

Rząd włoski nie wykonuje zobowiązań wynikających z traktatu pokojowego

MOSKWA, PAP. — Agencja Tass w depeszy z Rzymu podkreśla, że rząd włoski usiłuje uniknąć wykonania artykułu 57 traktatu pokojowego. Na mocy tego artykułu Związek Radziecki ma otrzymać część wojennej floty włoskiej. Lista 45 okrętów, które miały być przekazane rządowi radzieckiemu, ukazała się swego czasu w prasie włoskiej. Okręty miały być wręczone ZSRR w okresie 3 miesięcy od chwili wejścia w życie traktatu pokojowego, z wyjątkiem tych okrętów, które nie mogły być wyremontowane do tego terminu.

Jak wiadomo, włoski traktat pokojowy wszedł w życie 15 września 1947 r. Rząd włoski nie poczynił jednak jeszcze żadnych przygotowań do przekazania okrętów. W dążeniu do przyspieszenia postanowień traktatu, rząd radziecki zgodził się przyjąć 33 okręty w sta-

Trzon partii pod kierownictwem Centralnego Komitetu z Biurem Politycznym na czele stał na pozycjach marksistowsko-leninowskich, zachował nierozrywny związek z klasą robotniczą i jej najlepszymi tradycjami i dał odpór odchyleniu prawicowemu zarówno na Plenum czerwcowym, jak i w pracy codziennej.

Tym niemniej w pracy kierownictwa partii we wszystkich ogniwach począwszy od B.P. ujawniły się braki i niedociągnięcia, które na drodze konsekwentnej samokrytyki winny być jak najprędzej przewyciężone i zlikwidowane, a mianowicie:

- a Niedoceniając w pełni siły rewolucyjnych w Polsce i na całym świecie, przeceniając siłę reakcji i przystosowywanie się do mentalności i przesądów drobniomieszczactwa zamiast aktywnego ich przekształcania i zwalczania.
- b Niedopuszczalnie tolerancyjny stosunek do poszczególnych objawów odchylenia prawicowego i nacjonalistycznego w szczególności do wystąpień tow. Wiesława, niedostateczna czujność wobec prób zaczerpania walki klasowej szczególnie na wsie, oraz niezrozumienia produkcyjnej roli WKP (b) w międzynarodowym froncie walki przeciwko imperializmowi.
- c Niedostateczna jasność co do tempa rozwoju demokracji ludowej ku socjalizmowi.
- d Niewystarczające i niedostateczne zaznajamianie partii z doświadczeniami budownictwa socjalistycznego w ZSRR z historią WKP (b) i jej produkcyjną rolą w świecie, z całym dorobkiem myśli marksistowsko-leninowskiej.
- e Beztroski często i liberalny stosunek do niechętnych, a nawet wadliwych sformułowań teoretycznych, tolerowanie abstrakcyjnego stosunku do pracy ideologicznej bez powiązania z konkretną walką o przemiany społeczne w Polsce.
- f Długotrwałe tolerowanie zamętu ideologicznego wśród inteligencji partyjnej i niewypracowanie właściwych metod pracy wśród inteligencji, zaniedbanie marksistowskiego oświetlenia zagadnień literatury, sztuki, nauki.

9 Tolerowanie złego stylu pracy kierownictwa i niedostatecznej kolegiałości, niedoceniając roli Plenum KC i konieczności zaktywizowania wszystkich członków KC, niedoceniając w pełni produkcyjnej roli partii, wszystkich jej ogniw w realizowaniu przemian politycznych, gospodarczych i kulturalnych w Polsce.

h Niedostateczna czujność w przeprowadzaniu akcji werbunkowych, która umożliwiła przenikanie do partii elementów klasowo obcych i karierowiczowskich.

i Niedostateczne kierownictwo i opieka partyjna nad członkami partii pracującymi w aparacie państwowym.

10 Wszystkie ogniewa kierownictwa partyjnego od góry do dołu powinny w najbliższym czasie na drodze szczegółowej analizy i surowej samokrytyki przewyciężyć swoje braki i niedociągnięcia a w szczególności po winny:

W pełni zrozumieć istotę zaostrej się walki klasowej w Polsce, jej konkretnych form na każdym odcinku i nierozrywna łączność walki polskiej klasy robotniczej z walką WKP (b) i innych partii komunistycznych.

W pełni zrozumieć perspektywę dalszych przekształceń gospodarczych, społecznych, kulturalnych i politycznych, zmierzających do realizacji socjalizmu w Polsce i konieczności zaciełej walki z wszystkimi siłami, które tym przemianom się przeciwstawiają.

W pełni zrozumieć i realizować w praktyce konieczność podniesienia wykształcenia marksistowsko-leninowskiego całego aktywu partyjnego na drodze wytrwałej i systematycznej pracy, konieczność zwalczania obcych i wrogich wpływów ideologicznych, zaostrenia walki z przesądami nacjonalistycznymi i resztami oportunistycznym w partii, dalszego oczyszczenia partii od obcych elementów i oddziaływanie w tym kierunku na PPS.

W pełni zrozumieć znaczenie zwartości partii, ugruntowania świadomej dyscypliny partyjnej, konieczności zwalczania wszelkich objawów grupowości, frakcyjności i roboty rozkładowej w partii.

W pełni zrozumieć i realizować w praktyce zasady demokracji wewnątrzpartyjnej, kolegiałości w pracy wszystkich instancji partyjnych, zaszczeplania zasad krytyki i samokrytyki jako potężnej broni w rozwoju partii i uodpornieniu jej na obce wpływy ideologiczne, zwalczania biurokratyzmu w aparacie partyjnym i jeszcze ściślejszego pogłębienia związku partii z klasą robotniczą, z biednym i średniochłopskim chłopstwem i z pracującą inteligencją.

Przewyciężenie ujawnionych na drodze samokrytyki braków i niedomagań wzmocni wielokrotnie aktywność partii, pogłębienie jej świadomości politycznej i lepiej ją uzbroi do walki o zwycięstwo socjalizmu w Polsce.

REZOLUCJA POWYŻSZA ZOSTAŁA PRZYJĘTA JEDNOMYŚLNIE PRZEZ PLENUM KC PO WYRAŻENIU PRZEZ TOW. WIEŚLAWA CAŁKOWITEJ ZGODY Z JEJ TREŚCIĄ I PO PRZEPROWADZENIU PRZEZ NIEGO MERYTORYCZNEJ SAMOKRYTYKI, ZMIERZĄCEJ DO REWIZJI JEGO DOTYCHCZASOWEGO, Z GRUNTU BŁĘDNego STANOWISKA.

Jerzy Korwin

Zabójstwo Waldemara Glücka

— To pani, Krystyno? — odezwał się po zamknięciu drzwi cień ogromnego mężczyzny. Postąpił on krok naprzód i znalazł się w jaśniejszej części poczekalni stale jeszcze natężając oczy, aby po wyjściu z do brze nasłonecznionego gabinetu dyrektora przyzwyciężyć panujący tu półmrok. Ja sam widziałem jednak wszystko, gdyż siedziałem w poczekalni znaczną już chwilę i moje oczy doskonale przystosowały się do otoczenia. Mężczyzna był potężny, ale zbudowany w tak szczególny sposób, że nie sprawiał wrażenia siły, wysoki i proporcjonalny, w miarę tusty wyglądał jakos miękko i tylko dłonie wykonywały zdecydowane jasne ruchy na końcu nie mniej ruchliwych przedramion. Podczas jednak, gdy oba przedramiona poruszały się z góry na dół i znów z dołu ku górze, dłonie skręcały się jak koło w okół osi, ale jedynie do granicy półobrotu.

— Czyżby pani była zdenerwowana? Dzień dobry! — Mężczyzna przywitał się serdecznie i zapewnił gorąco: — Nie trzeba mieć obaw, gdy doktor Lubieński wystawi świadectwo, natychmiast będziemy mogli przystąpić do operacji. Dyrektor dzwoni właśnie do niego...

W tym momencie nieznamy oswoił się już z półmrokiem i spostrzegł za plecami Krystyny swoją postać. Krystyna, gdy go spostrzegła poraz pierwszy, wstała z kanapki i zasłaniała mnie do tej pory dość gwałtownie. Nieznamy domyślił się więc, że siedzieliśmy przed chwilą razem.

— Bardzo przepraszam... — rzekł nieco zakopotany, ale ciekawe spojrzenie żywych, czarnych źrenic przerzucił ponad jej głowę na moją osobę i przez chwilę przygotował mi się uważnie, niżby to należało. — Uciekam, bardzo się śpieszę do szpitala, lecz zamiast pędzić na złamanie kar-

ku, zaczepiam panią po drodze naciągając na rozmowę. Do widzenia! Zobaczymy się chyba wkrótce! — Dodał jednak znacząco i ulotnił się z poczekalni. Szedł miękko, doskonale prosty. Topiąc nogi w gęstszym nieco nad podłogą półmroku korpus swój niósł tak równo, że zdawał się płynąć niemal bez ruchu. Przy otwieraniu drzwi znów jedynie ręce zdradziły jasność i zdecydowanie szczególnym uchwytnościem kłamki i równie szczególnym półobrotem prawej dłoni.

— Kto to był? — zapytał Krystynę i spostrzegłem, że zwróciła się ku mnie bardzo przyblada i czerwieniejąca nagle wzbierającą w twarzy falą krwi.

— To doktor Skolimowski. — odrzekła i aby uprzedzić moje następne pytanie, które cisnęło mi się już na usta, tonem wyjaśnienia dodała. — Ma właśnie operować jedną z naszych pracownic, która uległa wypadkowi w fabryce i stąd takie ogólne u nas zdenerwowanie. To są zawsze bardzo przykre wypadki, a jak przykre w okresie nieustannych zatargów między robotnikami i fabrykantami, sam możesz sobie wyobrazić. Widziałem, jak w miarę mównienia splotywał na nią spokój i nie wiedzia-

łem co bardziej podziwiać, czy jej zdolność panowania nad sobą, czy też zdolność do mistyfikacji, bo jakkolwiek słowa mojej narzeccy przedstawiały bardzo prawdopodobną sytuację, czułem i to bardzo silnie, że coś przede mną ukrywa, co ma równie, a może właśnie tylko z nią samą bezpośredni związek. Potem wszedł do poczekalni sam dyrektor Glück i dalsze sprawy potoczyły się tak, jak to już panom referowałem.

Od dłuższego już czasu wszyscy obecni z niesłychanym zainteresowaniem patrzyli w stronę mężczyzny, który ze zdenerwowania zaczął manipulować rękami w sposób, opisany przed chwilą przez Wieruckiego. Teraz i Andrzej przyjrzał mu się dokładnie i nagle zawołał:

— To był pan!
— Tak, to ja. I cóż w tym dziwnego, byłem domowym lekarzem Glücka i jego żony, u mnie zasięgał też rady we wszystkich sprawach lekarskich swej firmy.
— Może więc nam pan powiedzieć, czy Krystyna Jelowicka mówiła prawdę. Miał pan operować, jak wyznała to narzeccemu, jedną z robotnic w tej fabryce?

(D. c. n.)

Kronika Kalisza Młodzież w walce o ustrój sprawiedliwości społecznej

Zakończenie obrad krajowej narady oświatowej Związku Młodzieży Polskiej

W dniu 4 bm. zakończyły się w Turczynku pod Warszawą czterodniowe obrady krajowej narady oświatowej Związku Młodzieży Polskiej.

W obradach brali udział członkowie Zarządu Głównego ZMP, delegaci zarządów wojewódzkich ZMP, przedstawiciele Ministerstwa Oświaty, powszechnej organizacji „Służba Polsce” oraz Związku Harcerstwa Polskiego.

Na zakończenie obrad przybył, witany burzliwymi oklaskami i owacyjnie przewodniczący zarządu głównego Związku Młodzieży Polskiej Janusz Zarzycki.

W krótkim przemówieniu politycznym prezes Zarzycki naświetlił rolę młodzieży w obliczu ostatnich przemian politycznych, zachodzących na świecie oraz wobec aktualnych zagadnień odbudowy Polski.

W ZMP na czołowe miejsce wysuwa się szkolenie aktyw i owoce wychowania młodzi w duchu postępu, poczucia solidarności międzynarodowej i właściwie pojętego patriotyzmu.

Szkolenie musi prowadzić do określonego światopoglądu naukowego, opartego na poznaniu marksizmu.

W dalszym ciągu prezes Zarzycki omówił wielką rolę młodzieży wiejskiej w realizowaniu przebudowy wsi.

Związek Młodzieży Polskiej — zakończył mówca — nie jest klubem młodzieżowym, ani kółkiem samokształceniowym. Organizacja na szczeblu wojewódzkim jest organizacją rewolucyjnej młodzieży, która ma za zadanie przygotowanie młodzieży do wielkich zadań, jakie stoją przed nami, do budowy ustroju socjalistycznego.

Po przemówieniu prezesa Zarzyckiego komisje szkoleniowa i oświatowa zdały sprawozdania z wyniku swych obrad. Na podstawie wypowiedzi przedstawicieli młodzieży z całej Polski komisje opracowały dla aktywu oświatowego Związku Młodzieży Polskiej instrukcje dotyczące: zakładania szkół organizacyjnych, samokształcenia kadr, wychowania ideologicznego na szczeblu kół, organizowania kursów na wieczorach, kursów wieczorowych, kształcenia korespondencyjnego, walki z analfabetyzmem, organizacji pracy, wydawania

miesięcznika instrukcyjnego ZMP, opracowywania budżetów, pracy świetlicowej, oraz współpracy z instruktorami oświatowymi.

Na czołowe miejsce wysuwa się walka z analfabetyzmem. Akcja ta obejmuje młodzież z terenu całej Polski. Szczególny nacisk położony będzie na Ziemię Odzyskaną i na tereny włączone w czasie okupacji do Rzeszy.

Zwalczanie analfabetyzmu odbywać się będzie drogą organizowania zespołowej nauki czytania i pisania.

W zakresie kształcenia korespondencyjnego Związek Młodzieży Polskiej przewiduje w roku szkolnym 1948-49 przeszkolenie około 10.000 młodzieży.

W akcji samokształceniowej Związek Młodzieży Polskiej będzie przeprowadzał szkolenie powiatowych referentów i przodowników pracy samokształceniowej na kursach, konferencjach i zjazdach oraz będzie czuwał nad szkolnymi zespołami wiejskimi i robotniczymi, przygotowującymi członków do dalszego samokształcenia. Ponadto Związek Młodzieży Polskiej będzie ściśle współpracował z instytucjami prowadzącymi pracę oświatową i wydawniczą.

KOMU WINSZUJEMY

Poniedziałek, 6 września 1948 roku.
Dziś: Zachariasza.

WAŻNIEJSZE TELEFONY

Komenda M0 16-62
Miejskie Pogotowie Ratunkowe i Straż Pożarna 21-77.

Informacja telefoniczna (Biuro numerów), podawanie dokładnego czasu 12-11.

Informacja pocztowa 14-07.

Informacja kolejowa 10-51

DYZURY APTEK

Dziś dyżuruje apteka mgr. Chrzanowskiej, ul. Marsz. Rol. Żymierskiego 30, tel. 15-48.

TEATR

Dziś w Teatrze o godz. 19.45 arcywesoła komedia muzyczna w trzech aktach L. Huxley'a pt. „WIOSENNE PORZĄDKI”.
Zniżki ważne. W niedziele i święta zniżki nieważne.

KINA

Kino „Wolność” — wysw. film prod. amer. pt. „Gubernantka”, dod. „Międzynarodowa Konferencja Intelktualistów”.

Kino „Stylowy” — wysw. film prod. meks. pt. „Pepita Jimenez”, dod. „Międzynarodowa Konferencja Intelktualistów”.

Kino „Baltyk” — wysw. film prod. franc. pt. „Tajemnica wywiadu”, dod. List.

Ogłoszenia drobne

ZGUBIONO legitymację partyjną nr 793889 Miedzinski Jan, zam. w Kaliszu, ul. Podgórze nr 15. 106-k

Trybuna Wolności
ORGAN K.C. P.P.R.
TYGODNIK POLITYCZNO-SPOŁECZNY

Ponad 8 tysięcy sadów i ogrodów

założono w wojew. łódzkim — dzięki współzawodnictwu pracy

Dzięki współzawodnictwu pracy w woj. łódzkim zamiast zaplanowanych 2.320 ogrodów przydomowych założono 8.384, wykonując plan w 360 proc. ZSCH dopomógł mało i średnio rolnym gospodarstwom w założeniu sadów na ogólnej powierzchni 786 ha przez roz-

prowadzenie 98 tys. drzewek i krzewów owocowych.

W województwie wytypowano 65 wzorowych gospodarstw ogrodniczych i zorganizowano 41 gminnych kół ogrodniczych.

Pod hasłem sojuszu robotniczo - chłopskiego

oraz współzawodnictwa pracy na roli — odbyły się dożynki w Tuszynie-Lesie

Wczorajsze dożynki, zorganizowane w skali wojewódzkiej — na terenie powiatu łódzkiego w lesie tuszyńskim miały przebieg bardzo uroczysty. Liczne zebranych chłopów z powiatu łódzkiego, delegację z całego województwa i przybyłych robotników powitał starosta łódzki, ob. Ignacy Wasilewski. Sztafeta pierwszego chłopskiego klubu sportowego „Rolnik” wręczyła ob. wojewodzie Szymankowi medal i list pochwalny z okazji dożynki o osiągnięciach ZSCH na terenie województwa i wynikach współzawodnictwa pracy w rolnictwie.

Wiele cyfr jest w tym meldunku wprost imponujących. W ciągu ostatniego półroczia zorganizowano 140 Kół Gospodyń Wiejskich. Otwarto 171 dziecięcych letnich, w których wiele tysięcy dzieci wiejskich znalazło opiekę w okresie prac polnych. Założono 96 Ludowych Zespołów Sportowych. Duże są osiągnięcia na polu kulturalnym i oświatowym. Założono 23 zespoły teatralne, 144 biblioteki, zakupiono ponad 3.500 książek, otwarto 63 świetlice. Czytelniczo prasy na terenie naszego województwa wzrosło w tym półroczu o kilkadziesiąt tysięcy egzemplarzy gazet dziennych. Wiele innych cyfr świadczy o rozwoju spółdzielczości wiejskiej i o stałym unowocześnianiu naszego rolnictwa. Wszystkie te osiągnięcia chłopów w znacznym stopniu dokonane zostały dzięki współzawodnictwu, które powstało po raz pierwszy w Polsce w naszym województwie.

Przemówienia wygłosili: ob. wojewoda Piotr Szymank, prezes Zarządu Wojewódzkiego ZSCH, ob. Jan Kawczak, wiceprezes ZSCH, tow. Marian Polapczuk, przewodniczący Miejskiej Rady Narodowej w Łodzi tow. Andrzejak.

W swych przemówieniach mówcy podkreślili znaczenie i wymowę tegorocznych dożynek, odbywających się w rocznicę wydania Dekretu o Reformie Rolnej. Hasłem dożynek było pogłębienie i utrwalenie sojuszu robotniczo-chłopskiego. Sojusz ten o mocnych podwalinach, jakie daje wspólny wysiłek przy budowie Państwa Ludowego i wspólna walka o lepszą przyszłość świata pracy — stworzy potęgę gospodarstwa wsi polskiej i miasta. Sojusz robotniczo-chłopski znalazł na dożynkach swój SYMBOL — robotnicy i chłopcy wymieniali między sobą dary. Chłopcy otrzymywali materiały wełniane, naczynia kuchenne i narzędzia, a robotnicy symboliczne bochny chleba z nowych zbiorów i wieńce dożynkowe.

Po wymianie upominków odbyła się część artystyczna, w której wzięły udział zespoły ludowe. Po inscenizacjach, pieśniach i tańcach ludowych, odbyły się zawody sportowe pomiędzy zespołami wiejskimi.

Po południu rozpoczęła się wesoła zabawa, urozmaicona występami zespołów artystycz-

Robotnicy na kierowniczych stanowiskach

Liczba robotników wysuniętych na odpowiedzialne stanowiska w poszczególnych zakładach, zjednoczeniach oraz dyrekcjach branżowych przemysłu metalowego jest dzisiaj bardzo poważna.

Na stanowiskach dyrektorów fabryk w przemyśle metalowym znajduje się obecnie 35 robotników, z których połowa jest dyrektorami zakładów na Ziemiach Odzyskanych.

Zaodrzańskie Zakłady Budowy Mostów i Wagonów, zatrudniające ponad 1800 pracowników, prowadzone są wzorowo przez robotnika - dyrektora, Michała Noska.

Tak samo na czele Wrocławskiej Fabryki Pomp, Swidnickiej Fabryki Aparatury Chemicznej, fabryk: „Konkon”, w Częstochowie i maszyn Inierskich w Kamiennej Górze oraz wielu innych zakładów stoją byli robotnicy.

30 odpowiedzialnych stanowisk wice-dyrektorów, szefów produkcji i administracji zakładów pracy, jak i zjednoczeń, powierzonych zostało wyróżniającym się robotnikom.

Okolo 400 robotników jest kierownikami wydziałów produkcji w fabrykach, kierownikami stolówek fabrycznych, świetlic, transportu i wydziałów gospodarczych.

Ponad 1300 obecnych majstrów, głównych magazynierów, kalkulatorów, pracowało do niedawna jako robotnicy.

Wśród wysuniętych na czołowe sta-

nowiska w przemyśle metalowym robotników, 250 jest absolwentami Państwowego Technikum w Bytomiu, do którego skierowani zostali przez swoje zakłady pracy.

Połączenie pokrewnych związków w silniejsze organizacje pracownicze

W związku z uchwałą czerwowego plenum KCZZ dział organizacyjny KCZZ podjął prace wstępne, zmierzające do połączenia niektórych małych liczebnie związków zawodowych o pokrewnej działalności. Decyzja ta uzasadniona jest faktem, że małe związki zawodowe przeważnie nie są w stanie rozwinąć wszechstronnej działalności.

Przewidywane jest połączenie w jeden związek zawodowy pracowników kultury i sztuki następujących związków: Zw. Zaw. Prac. Polskiego Radia, Zw. Zaw. Prac. Filmowych, Zw. Zaw. Muzyków, Zw. Zaw. Artystów Scen Polskich i Zw. Zaw. Prac. Teatralno-Widowiskowych.

Pracownicy stoeczniowi prawdopodobnie będą włączeni do Centralnego Zw. Zaw. Metalowców, do Zw. Zaw. Prac. Służby Zdrowia,

względnie do Zw. Zaw. Prac. Samorządu Terytorialnego i Użyteczności Publicznej włączony zostanie Zw. Zaw. Prac. Pryzjerskich. Przewidywane jest również połączenie Zw. Zaw. Prac. Ubezpieczeń Społecznych ze Zw. Zaw. Prac. Służby Zdrowia, Zw. Zaw. Prac. Skarbowych ze Zw. Zaw. Prac. Bankowych oraz włączenie Zw. Zaw. Dozorców Domowych do Zw. Zaw. Prac. Samorządu Terytorialnego i Użyteczności Publicznej.

Niektóre zarządy główne poszczególnych związków przystąpiły już do rozmów wstępnych dla ustalenia form połączeniowych oraz opracowania nowych form pracy organizacyjnej. Niezależnie od zmian statutowych i opracowania nowych regulaminów, przewiduje się powołanie w poszczególnych związkach szeregu sekcji branżowych i fachowych.

Racjonalizacja gospodarki nawozami

Akcja racjonalnego wykorzystania nawozów naturalnych przeprowadzana w woj. łódzkim przez Związek Samopomocy Chłopskiej przebiega według ustalonego planu.

Zbudowano 707 pomieszczeń na obornik i 1.135 stanowisk betonowych dla pogłowia, założono 10.139 kompostowni, wykonuje plan prac w 337 proc.

Junacy S.P.

naprawiają drogi żelazne

Ostatnio została zawarta umowa między Dyrekcją Okręgową PKP a Woj. Komendą Powszechnej Organizacji „Służba Polsce” w Łodzi, w sprawie utworzenia brygady terytorialnej, która będzie pracować pod nadzorem doświadczonych pracowników PKP, przy robotach torowych.

200 junaków, pracujących w brygadach, przyezymi się do naprawy stanu dróg żelaznych w woj. łódzkim. Brygada terytorialna składać się będzie z młodzieży wiejskiej powiatów: Kutno, Sieradz, Rawa-Mazowiecka i Wieluń. Obejmuje ona roczniki 1929, 1930 i 1931.

Polskie Koleje Państwowe zakupują dla młodzieży unamunierowane i komplety gimnastyczne. Wszelkie koszty, związane z utrzymaniem brygady, pokrywa również DOKP w Łodzi. Junacy będą stacjonować w Olechowie koło Łodzi.

Rozbudowa dróg w województwie łódzkim

W ramach planu remontu dróg w woj. łódzkim przewidziane jest ułożenie w ciągu roku bieżącego 60 km. nawierzchni ulepszonej, przy czym na budowę i konserwację dróg przeznaczono dla województwa kredyt w wysokości 1 miliarda złotych.

Remontowane są obecnie szlaki Warszawa — Poznań przez Kutno, Warszawa — Poznań przez Kalisz, Łódź — Wrocław przez Sieradz, Piotrków — Sulejów przez Radom i t. d.

Remontowanie traktów polega na układaniu nawierzchni kostkowych, klinkierowych, betonowych i asfaltowych oraz t. zw. dywanika smołowego. Jeszcze przed jesienią zakończy się obsadzanie dróg drzewami, które stanowią naturalną zapórę podczas zamieci śnieżnych.

Zduńska Wola

Interpelacja Czytelnika

Jaśnie Wielmożny Pan z Kwaszarni Pilny Antoni.

Pan Kierownik naszej „Kwaszarni” mając do dyspozycji powóz, konia oraz kuczera, rozjeżdża się do Zduńskiej-Woli, jak dawny hrabia. Gdy Jaśnie Pan odczuje głód, mówi do kuczera: zaprzęgaj konia! Jedziemy do restauracji i jedzcie na obiad. Jaśnie Pan idzie do restauracji a woźnica siedzi na kole miłosiernie spoglądając jak Jaśnie Pan zajada sobie to i owo, a on sam biedak ślinkę tykać musi. Po obiedzie jadą do „Kwaszarni”. We wtorki i piątki to dnie targowe. „Jaśnie Pan” kierownik w godzinach służbowych wsia-da w powóz i w towarzystwie młodej niewiasty wyjeżdża na targ po zakup nabiału i warzyw.

Nam wydaje się to zachowanie ob. Antoniego Pilnego bardzo niestosowne, uważamy, że w godzinach pracy każdy powinien być na swoim posterunku i pewni jesteśmy tego, że Państwo nie powinno opłacać darmozjadów.

Stały czytelnik „Głosu Robotniczego” (nazwisko znane jest Redakcji).

TEATRY

Państwowy Teatr Wojska Polskiego
Dziś o godz. 19.15 arcydzieło Molier'a, pełna humoru komedia w 3 aktach p. t. „GRZEGORZ DYNDAŁA” w przekładzie Boy'a-Zeleńskiego.

TEATR POWSZECHNY

Dziś nieczynny.

TEATR „SYRENA” Traugutta 1

Dziś o godz. 19.30 komedia p. t. „Dobrze skrojony frak”.

TEATR KAMERALNY DOMU ŻOŁNIERZA ul. Daszyńskiego 34

Dziś o godzinie 19.15 sztuka C. de Peyret Chapuis „Nieboszczyk Pan Pic” w reżyserii Janusza Warneckiego. Udział biorą: Hanna Bielicka, Krystyna Cichomska, Halina Głuszkówna, Czesław Guzek, Irena Horecka Wanda Jakubińska, Janusz Jaroń i Michał Melina. Dekoracje Stanisława Cejki.

TEATR KOMEDII MUZYCZNEJ „LUTNIA” Piotrkowska 243

Dziś i dni następujących o godzinie 19.15 „CNOTLIWA ZUZANNA”, operetka w 3-actach J. Gilberta.

Bilety wcześniej do nabycia: ul. Piotrkowska 102, a od godz. 17-ej w kasie teatru. W niedzielę kasa teatru czynna od godz. 11-ej.

LETNI TEATR „OSA”

Zachodnia 43, tel. 140-09

Codziennie o 19.30, w niedziele i święta o 16-tej i 19.30 komedia muzyczna p. t. „ROZKOSZNA DZIEWCZYNA” z H. Makowską w roli tytułowej. Zniżki ważne. Widownia ściśle chroniona przed chłodem.

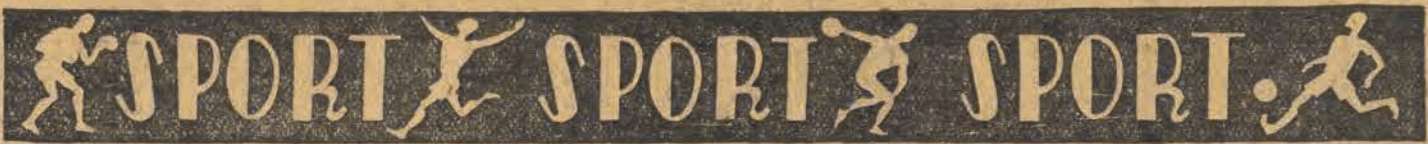
KINA

- ADRIA — Bolero godz. 18, 20 w niedz. 16
BAŁTYK — „Lekkomyślna siostra” godz. 16, 18 30, 21, w niedz. 13.30.
BAJKA — „Knock-out” godz. 18, 20, w niedz. 16.
GDYNIA — „Program aktualności kraj. i zagranicznych Nr 28. Reportaż z Olimpiady. godz. 11, 12, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 21
HEL (dla młodzieży) — „Maria Luiza” godz. 16, 18, 20 w niedz. 14
MUZA — „Biały kiel” godz. 18, 20 w niedz. 16
POLONIA — „Zielone lata” godz. 16, 18.30, 21 w niedz. 13.30
PRZEDWIOSNIE — „Okoliczności lagodzące” godz. 18, 20 w niedz. 16
ROBOTNIK — „Miasto bezprawia” godz. 16.30, 18.30, 20.30 w niedz. 14 30
ROMA — Kulisy wielkiej rewii godz. 18, 20.30 w niedz. 15.30.
REKORD — „Moja miła” godz. 18.30, 20.30, w niedz. 16.30
STYLO — „Admirał Nachimow” godz. 16.30, 18.30, 20.30, w niedz. 14.30.
SWIT — „Postrach mór” godz. 18.30, 20.30 w niedz. 16.30.
TĘCZA — „Ostatni Etap” godz. 16, 18.30, 21, w niedz. 13.30.
TATRY (w ogrodzie) — „Cygańska miłość” godz. 15.30, 18, 20.30 w niedz. 13.
WISŁA — „Cygańska miłość” godz. 16, 18.30 21, w niedz. 13.30
WŁÓKNIARZ — „Chłopiec z przedmieścia” godz. 17, 19, 21 w niedz. 15
WOLNOŚĆ — „Lekkomyślna siostra” godz. 15.30, 18, 20.30 w niedz. 13
ZACHĘTA — „Casablanca” godz. 18.30, 20.30, w niedz. 16.30.

Co usłyszymy dziś przez radio

Program na poniedziałek 6 września 1948 roku
12.04 Dziennik 12.09 Muzyka, 12.25 Schumann pieśni z cyklu: „Miłość kobiety”, 12 45 Odpowiedzi na listy, 13.00 Muz. obiadowa, 13.45 J. S. BACH, 14.30 (L) Z dzisiejszej prasy, 14.35 (L) Z oper włoskich (pięty), 15.10 (L) Muzyka popularna (pięty), 15.30 Nietoperz — pogadanka dla dzieci, 15.45 Muzyka lekka, 16.00 DZIENNIK, 16.30 W. A. MOZART — Kwintet klarnetowy Nr VI G-dur, 16.55 Muzyka, 17.00 Rozmowy o gwiazdach, 17.15 W letnie popołudnie, 17.45 Przegląd tygodnia, 19.00 Mówi Wystawa Ziemi Odzyskanych, 18.05 Koncert kompozytorski R. Koczalskiego, 18.50 Od budowa Teatrów Warszawskich — pogadanka, 19.00 (L) Reportaż dźwiękowy z dożynek w Tuszynie-Lesie, 19.20 (L) Muzyka z płyt, 19.30 Emancypantki, 19.45 Koncert Krakowskiej Orkiestry P. R., 20.30 Audycja literacka, 20.45 Muzyka, 20.58 Komunikat meteorologiczny, 21.00 DZIENNIK, 22.00 Od Menueta do Tanga, 22.45 (L) Koncert życzeń (cz. I), 22.58 (L) Omówi prognoz. lok. na jutro, 23.00 Ostatnie wiadomości, 23.10 Muzyka taneczna, 23.20 Program na jutro, 23.30 (L) Koncert życzeń (cz. II), 0.30 (L) Zakończenie audycji i HYMN.

Program na wtorek 7 września 1948 r. rano
5.30 (L) Polonez — powitanie, omówi pogody i ważn. audycji dnia, 5.05 (L) Muzyka poranna z płyt, 6.05 Gimnastyka, 6.15 DZIENNIK, 6.30 Muzyka, 6.50 Program dnia, 7.00 Skrób wiad. dzien. poran., 7.05 Przegl. prasy stol., 7.12 Muzyka, 7.20 Poradnik gospodarstwa domowego, 7.30 Muzyka, 8.20 Anna Proleta riuszka — 7 fragm. powieści I. Ojbrachta 8.35 Muzyka, 8.55 Inform. ogólnop., 9.00 Skrzynka PCK, 9.10 Komunikaty.

Przewaga techniczna nie pomogła
Polonia bytomska przegrywa z Widzewem 1:2

Wspaniała pogoda, dożynki w Tuszynskim-Lesie, jak również pokazy lotnicze na lotnisku w Lublinku wywabily wczoraj niemal wszystkich mieszkańców Łodzi poza miasto, nie też dziwnego, że na meczu Widzewa z Polonią bytomską nie było za wielu widzów.

Po niespodziance, jaką nam zgotowali widzowi w Poznaniu, remisując z Kolejarzami 1:1, nie przypuszczal nikt jeszcze zapewne, że zła passa Widzewa już minęła, dzisiaj wielu może już w to wierzyć, chociaż grą lo-

dzian nie byliśmy jeszcze wczoraj zachwyceni. Wczorajsze zwycięstwo Widzewa nad bytomską Polonią nie było dziełem przypadku. Łodzianie na sukces ten może zastrzyżili, chociaż gra, jeśli się weźmie pod uwagę, przewagę Polonii przed przerwą i nieznaczną przewagę Widzewa po przerwie była na ogół wyrównana.

Prowadzenie dla gospodarzy zdobył w 13-ej minucie Marciniak i wynik 1:0 dla Widzewa utrzymał się do przerwy, chociaż mógł brzmieć 2:0, gdyby Fornalczyk wykorzystał rzut karny.

Po przerwie w 40 minucie Okupiński zdobył drugą bramkę dla Widzewa z rzutu wolnego, w 43 zaś minucie Trampisz zdobył jedyną bramkę dla Polonii.

Łodzianie zagrali wczoraj dużo lepiej, niż na poprzednich meczach. W dużej mierze zwycięstwo swe muszą widzowi zawdzięczać grze swoich tyłów, a więc bramkarzów (Uptas) i obrońcom (Kopaniewski, Reszl).

W środę otwarcie mistrzostw okręgu

Na stadionie ŁKS-u zmierzą się pięściarze WKS Włóknierz z gospodarzami

W środę, dnia 8 bm. na stadionie ŁKS-u odbędzie się inauguracja drużynowych mistrzostw Okręgu. W dniu tym spotkają się włościanin klub sportowy Włóknierz (dawna Tęcza i Zjednoczone) z ŁKS-em.

Drużynowy mistrz Polski, ŁKS wystawia następujący skład: Różycki, Popielaty, Marcinkowski, Kierus, Olejnik, Pisarski, Kosiński, Zylis.

Przed sprzedaż biletów na to ciekawie zapowiadające się spotkanie rozpocznie się we

wtorek w firmie „Satitas”, Piotrkowska 91. Ceny biletów, jak ustalił ŁOZB — 200, 120 i 80 zł.

W dniu zawodów bilety na miejsca siedzące będą sprzedawaly kasy przy Al. Unii, na miejsca stojące przy ul. Karolewskiej.

Przypuszczalnie skład Włókniarza wyglądać będzie następująco: Kargier, Matecki, Jurek, Grymin, Kaźmierczak, Trzęsowski, Markiewicz i Jaskóla.

Początek meczu o godz. 19-ej.

Liga, liga...

W dniu wczorajszym padły następujące wyniki w pozostałych spotkaniach ligowych:

- Ruch — ŁKS 3:0
Cracovia — Polonia (Warsz.) 3:1
Wisła — ZZK 2:1
AKS — Warta 3:1
Tarnovia — Rymer 4:0
Legia — Garbarnia 2:0.

Polonia zaprezentowała się wczoraj jako drużyna wyrównana, bez słabych specjalnie punktów, pod względem technicznym bezwzględnie lepiej od gospodarzy. Mecz sędziował Kukulski (Gdańsk). Widzów wszystkich około 5 tysięcy.

Dlaczego ci, a nie inni
broniec będą barw Łodzi na meczu z Pragą

Co nam mówi o tym kapitan sportowy ŁOZB

Po dość długiej przerwie wakacyjnej boks łódzki szykuje się do nowego sezonu. Niedługo już odezwie się gong wzywający pięściarzy łódzkich na start mistrzostw drużynowych Okręgu, a 14 września stanie na naszym ringu silny zespół Pragi, który rozegra mecz z reprezentacją naszego miasta.

Skład reprezentacji Łodzi podaliśmy w komunikacie oficjalnym kapitana sportowego ŁOZB, nie będziemy go więc tutaj powtarzać, powtórzmy natomiast naszą rozmowę z kapitanem ŁOZB na temat tego składu.

Pewne zastrzeżenia mogą budzić obsady wag muszej, lekkiej i ciężkiej — mówi ob. Ra ciecki. — Co do innych, to chyba nikt nie bę-

dzie miał zastrzeżeń! Postaram się więc u motywuować swój wybór kandydatów.

— W wadze muszej bez wątpienia powinien naszym barw bronić Kargier, ale niestety, Kargier wyjeżdża z reprezentacją Polski na Igrzyska Bałkańskie. Uważam, że może go zastąpić godnie jedynie Stasiak, który znajduje się już obecnie w dobrej formie.

— W wadze lekkiej — ciągnie dalej nasz rozmówca — poważnie zastanawiałem się nad kandydaturą Woźniakiewicza. Woźniakiewicz jednak miał niestety, zbyt długą przerwę w boksie, a co gorsze, jest obecnie w okresie porolopowym, więc nie miałem gwarancji, że do meczu z Pragą „Moryc” dojdzie do takiej

formy, aby mógł z powodzeniem zadebiutować w ringu. Obok Woźniakiewicza mogłaby jeszcze wchodzić w grę kandydatura Krawczyka, większe jednak zaufanie mam do Stefaniaka.

— Kandydatura Jaskóły w zasadzie nie powinna u nikogo wywołać jakichkolwiek zastrzeżeń, ale ponieważ Niewadził ma dużo swych zwolenników, chciałbym sympatykom Niewadziła zwrócić uwagę na jego długą przerwę w życiu sportowym. Jaskóla utrzymuje się stale na jednym poziomie i jestem pewien, że na meczu z tak poważnym przeciwnikiem, jakim będą Czesi, wypadnie lepiej od młodego i nie posiadającego jeszcze rutyny Steca.

Mecz Łódź — Praga, jeśli dopisze pogoda, odbędzie się na stadionie ŁKS-u, w wypadku zaś deszczu spotkanie to odbędzie się w hali Wimy.

Cześć nie nadesłali jeszcze swego składu, jednak po porażce swych juniorów we Wrocławiu, z pewnością przysła najświeższy skład z mistrzem olimpijskim Torwą na czele.

Powracając jeszcze do składu reprezentacji Łodzi na mecz z Pragą musimy dodać, że nie jest on „żelazny”. Najbliższe spotkanie o drużynowe mistrzostwo okręgu mogą przynieść jeszcze wiele niespodzianek i zmuszą kapitana ŁOZB do poczynienia w nim jeszcze pewnych zmian.

Podwójny sukces
piłkarzy DKS-u

Wczoraj piłkarze łódzkiego DKS-u rozegrali dwa spotkania towarzyskie, w których odnieśli podwójny zwycięstwo. Przed południem DKS pokonał Czyn 4:1, a po południu rozegrał swego imiennika z Aleksandrowa 10:0 (l)

Serce jak dzwonek
— płuca jak miechy
muszą mieć kolarze walczący o górskie mistrzostwo Polski

Zgodnie z kalendarzykiem imprez kolarskich 19 września czeka naszych kolarzy ciekawy wyścig o górskie mistrzostwo Polski. W tym roku wyścig ten zostanie rozegrany na dystansie 100 km. Start nastąpi w Wiśle a zakończenie na... szczycie góry „Spokojna”. Wyścig prawdopodobnie rozegrany zostanie na petli, to znaczy zawodnicy tę samą trasę będą musieli przebyć trzy czy czterokrotnie w zależności od kilometrażu okrażenia.

Dział oficjalny ŁOZB

Komunikat Wyd. Sportowego Nr 9

- 1. W.S. rezerwuje termin dla Ł.K.S. na międzynarodowe zawody w dniu 23.9. br.
2. Podaje się do wiadomości tabelkę rozgrywek o drużynowe mistrzostwa Okręgu Kl. A na rok 1948-49.
8. 9.48. Ł.K.S. — Włóknierz
10. 9.48. Bawelna — Zryw
19. 9.48. Zryw — Ł.K.S.
19. 9.48. Concordia — Włóknierz
26.9.48. Ł.K.S. — Concordia
25. 9.48. Włóknierz — Bawelna
3.10.48. Bawelna — Ł.K.S.
3.10.48. Concordia — Zryw
16.10.48. Zryw — Włóknierz
17.10.48. Bawelna — Concordia
24.10.48. Włóknierz — Ł.K.S.
23.10.48. Zryw — Bawelna

- 30.10.48. Ł.K.S. — Zryw
31.10.48. Włóknierz — Concordia
7.11.48. Concordia — Ł.K.S.
7.11.48. Bawelna — Włóknierz
13.11.48. Ł.K.S. — Bawelna
14.11.48. Zryw — Concordia
21.11.48. Włóknierz — Zryw
21.11.48. Concordia — Bawelna

Kluby wymienione na I-szym miejscu są gospodarzami zawodów.

3. Przypomina się klubom o przestrzeganiu regulaminu W.S. § 21.

Sekretarz:
(—) A. Klimczak

Przewodniczący:
(—) M. Tył

O duchu ŁOZPN

Zgierz - Skiermiewice 2:1 (1:1)

Wczoraj rozegrane zostały dwa spotkania reprezentacji miast prowincjonalnych o puchar ŁOZPN-u.

W pierwszym z nich Zgierz pokonał Skiermiewicę 2:1 (1:1). Bramki dla Zgierza zdobyli: Tarnowski i Witkowski, dla Skiermiewic Gwiazdowski.

Uwaga gimnastycy Splotu!

Kierownictwo sekcji gimnastycznej żeńskiej zawiadamia, że w dniu 6 września r. b. o godz. 17-tej odbędzie się zebranie w lokalu przy ul. Piotrkowskiej 53 II p. Stawiennictwo obowiązkowe.

Bartali i Coppi zdyskwalifikowani

RZYM (obsł. wł.). — Dwaj czołowi kolarze włoscy Gino Bartali i Fausto Coppi, zostali zdyskwalifikowani przez Włoski Związek Kolarski na przeciąg 2-eh miesięcy.

Powodem dyskwalifikacji były niepotrzebne między obydwoimi kolarzami w czasie wyścigu kolarskiego o mistrzostwo świata, w wyniku których obaj zawodnicy wycofali się z wyścigu, przekreślając szanse drużyny włoskiej na zdobycie zwycięstwa w klasyfikacji zespołowej.

D-028581